

	SYLABUS					
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego					
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>					
2. Nazwa przedmiotu	Neurologopedia					
3. Kod przedmiotu	<i>I Ped. D4.8</i>					
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy					
5. Poziom studiów	I					
6. Rok studiów	II					
7. Semestr	III					
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		Niestacjonarne		
	Ćwiczenia	stacjonarne		Niestacjonarne		
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		Niestacjonarne	15 (SKNO)	
9. Liczba punktów ECTS	2					
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Marzena Kaube, mgr					
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)						

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zapoznanie z interdyscyplinarnym charakterem neurologopedii, jej pojęciami i zasadami, promując zrozumienie relacji tej dziedziny z neurologią, psychologią i logopedią
C2	Przedstawienie kluczowych aspektów neurobiologicznych wpływających na rozwój mowy i języka, skupiając się na etapach rozwoju neurobiologicznego związanych z komunikacją.
C3	Omówienie definicji, klasyfikacji oraz skutecznych strategii diagnozy i terapii różnych zaburzeń mowy, w tym afazji, dysartrii i innych.
C4	Przedstawienie specyfiki procesu terapeutycznego osób z różnymi zaburzeniami mowy, wspierając rozwój umiejętności planowania terapii. Podkreślenie zasadności działań profilaktycznych i społecznych wobec osób z zaburzeniami językowymi i ich rodzin.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu teorie neurologopedii jako nauki interdyscyplinarnej, wskazując podstawowe pojęcia, cele, zadania, zasady i zakres tej dziedziny.	W	C1

EU2	Zna zaawansowaną terminologię oraz potrafi opisać neurobiologiczne uwarunkowania rozwoju mowy i języka, wykazując pełne zrozumienie procesów neurofizjologicznych związanych z nabywaniem umiejętności komunikacyjnych.	W, U	C2
EU3	Ma zaawansowaną wiedzę i potrafi objaśniać definicje i rodzaje zaburzeń mowy występujących u pacjentów ze zmianami neurologicznymi, wykazując wiedzę na temat diagnostyki oraz skutecznych strategii terapeutycznych.	W, U, KS	C3
EU4	Ma zaawansowaną wiedzę o metodyce procesu terapeutycznego osób z zaburzeniami mowy i języka, potrafi dobierać odpowiednie metody, formy i środki terapeutyczne w celu osiągnięcia założonych celów edukacyjnych, rewalidacyjnych i wychowawczych.	W, U, KS	C4

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Przedstawienie neurologopedii jako interdyscyplinarnej dziedziny nauki, łączącej neurologię, psychologię, logopedię i pedagogikę. Przekazanie wiedzy na temat podstawowych pojęć, celów, zadań, zasad i zakresu tej dziedziny, przygotowywanie do kompleksowej oceny i terapii	Konwersatorium	EU1
TK2	Przedstawienie neurobiologicznych aspektów rozwoju mowy i języka, poznanie struktur mózgu, plastyczności neuronalnej i genetyki wpływających na umiejętności komunikacyjne. Przygotowanie do skutecznego dostosowywania strategii terapeutycznych do indywidualnych potrzeb pacjentów.	Konwersatorium	EU2
TK3	Objaśnienie definicji i rodzajów zaburzeń mowy związanych z zmianami neurologicznymi. Przedstawienie diagnostyki oraz skuteczne strategie terapeutyczne, aby świadczyć kompleksową pomoc pacjentom, integrując wiedzę z neurologii i logopedii.	Konwersatorium	EU3
TK4	Przedstawienie specyfiki terapii osób z zaburzeniami mowy i języka, dobierania odpowiednich metod i form terapeutycznych. Pokazanie w jaki sposób przygotować się do współpracy z rodziną oraz innymi specjalistami, realizując cele edukacyjne, rewalidacyjne i wychowawcze poprzez zintegrowane podejście neurologopedyczne.	Konwersatorium	EU4

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gałkowski T., Szelaż E., Jastrzębowska G. (red.): Podstawy neurobiologii. Podręcznik akademicki. Opole 2005. 2. Jauer- Niworowska O.: Dyzartria nabyta. Diagnostyka logopedyczna i terapia osób dorosłych. Warszawa 2009. 3. Obrębski A.(red.): Wprowadzenie do neurologopedii. Poznań 2012.
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1.Praca zbiorowa, Neurologopedia. Neurobiologiczne podstawy wczesnej terapii zaburzeń rozwojowych, Wir, 2018 2. Barbara Steinborn, Neurologia dziecięca w przypadkach klinicznych, PZWL, Warszawa 2018

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Aktywność podczas zajęć
Formujące	Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu terapii pacjenta z zaburzeniami
Podsumowujące	Zaliczenie ustne

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	D-Aktywność podczas zajęć F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu terapii pacjenta z zaburzeniami P-Zaliczenie ustne
EU2	TK2	D-Aktywność podczas zajęć F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu terapii pacjenta z zaburzeniami P-Zaliczenie ustne
EU3	TK3	D-Aktywność podczas zajęć F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu terapii pacjenta z zaburzeniami P-Zaliczenie ustne
EU4	TK4	D-Aktywność podczas zajęć F-Dyskusja podczas zajęć, przygotowanie programu terapii pacjenta z zaburzeniami P-Zaliczenie ustne

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W01, PED_I_W08
EU2	PED_I_W01, PED_I_U06, PED_I_U10
EU3	PED_I_W10, PED_I_U11, PED_I_K04

EU4	PED_I_W10, PED_I_U02, PED_I_U09, PED_I_K05, PED_I_K04
-----	---

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	15
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie do zaliczenia	15
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

WSH Leszno